

JAN KLECANDA:

Páter Vojtěch.

VEŠNICKÝ ROMÁN.

Četník pokrčil rameny a litostivě se zatvářil.

"Velebný pán ráčí vědět: rozkaz je rozkaz! Rád bych už k vůli vaší velebnosti a k vůli panu otcí, ale nemohu, nesmím! Ten nešťastný meldung kdyby byli poslali. Páni byli by fukli: Když jsi doma, sed doma! Padl jsi a mrtvých nepobudíme! — A mohlo být opět něco dobře. No, však i tak nebude snad tuze zle. Půjdem tedy, pane voják!" obrátil se dobrácky ku Karlovi.

"Pro mne a za mne, pojďte," řekl Karel furiantsky. "Ale uvídíte, že zde budu já dřív zpátky než vy. Jen co tam pánům všechno vypovím!"

Shrábl se stolu čepku, nasadil si ji na stranu a již se hnul ku dveřím a četník za ním.

"Nu, Karle," zvolal za ním mlynář. "Tak beze slova? Ani člověku 's bohem' nepovíš?"

Karel, trochu zahanben, se zastavil.

"Jaké pak loučení? Vždyť je to na den —" řekl rozpačitě.

Mlynář zatím se stolu vzal z hromádky peněz pod kalendářem desátku a v ruce ji stiskl. Však věděl, jak se s pány a s úřady musí jednat. Chtěl ji podstrčit četníkovi, aby si tím zajistil vlivnější zařazení s Karlem. Leč četník, pochopiv, proč se k němu starý tlačí, šetrně však přes to rozhodně ho odstrčil.

"Pane otcí — služba je služba! Jindy — no však vědí, že nejsem žádný lidožrout!"

"Dovoluje to vaše služba, abych vás šel doprovodit až za ves?" ozval se nyní Vojtěch.

Četník ihned pochopil, ož páteru běží.

"Jdu, velebný pane! Však by já mně bylo líto, aby lidé říkali, že mladý Dvorský byl odveden žandárem. Půjdem jako na procházku." — A pozdraviv pana otcí i mlynářku, šel za Karlem z dveří.

"Prosím jich, velebnosti," řekl páterovi, když míjeli chodbu. "Řeknou mu rozumné slovo, ať mi po cestě nevyvádí. Tuze nerad bych, ale služba je služba!"

Klidně vedle sebe jdouce, jakoby si byli opravdu vyšli jen na procházku do polí, minulí vesnici. Za vsí dal se četník pěšinou, aby se vyhnul Počernicím.

"Vrátím se," řekl Vojtěch, když došli k místu, odkud se cesta, jež dosud vedla do kopce, zase skláněla.

Četník podal páteru uctivé ruku a pak ze šetrnosti odstoupil o několik kroků.

"Prosím tě, Karle, měj rozum a pamatuj, že četník nerozumí žertům," zašeptal Vojtěch bratrovi.

Karel objal ho a políbil, ale jen proto, aby mu mohl pošeptat: "Ať otec má peníze připraveny!"

"Buď s Bohem a pamatuj! Nevrátíš-li se hned, přijdeš za měsíc, za dva!"

"Nezapomeň, co jsem ti řekl," odvětil Karel na varované slova bratru.

"A teď — vorwaerts," řekl četník suše a přísně, když osaměl.

"Prosím jich, aby jim nie nenapadlo, když tak jdeme sami dva polem —"

Pohrdavý pohled Karlov byl mu jedinou odpovědí.

Skřelen vracel se Vojtěch do mlýna, kde ho očekával ustaraný otec. Poslední slova Karlova nechtěla mu z hlavy. To jistě v

úmyslu četníkovy cestou utéci, ač nezamýšleli něco ještě horšího. S předtuchou tou netajil se Vojtěch ani otcí, jenž ihned se také domyslí, co tento vzkaz Karlov znamená.

"Běda, běda! Co všechno nás ještě od toho člověka čeká," zahřevoval starý. "Toho dosud nebylo, aby ze Dvorského mlýna někdo takhle odvedl. Ani z čeládky ne!"

"Šli jsme kolem vsi za humny a viděl-li nás kdo, ani ho nenapadlo —" chtěl Vojtěch potěšiti otcí.

"Jakoby lidi neznal! Sotva jste odešli, byl tu představený a kdesi cosí. — Tot' víš, že přišel vyzvídat. A ještě div, že neřekl, že nepomohl-li jsme si sami, sám pán bůh nám od něho pomohl! Nic jinak, než jakobychem my byli pro četníka poslali!"

Lidé ve Dvorcích jistě nebyli ani horší ani lepší, než kdekoli jinde. Neměli příčiny nevrážit na mlynáře Dvorského, poněvadž jakživ v obci nikomu stěbla křížem nepoložil, ba spíše, potřeboval-li kdo pomoci, ochotně pomohl.

Ale dobrým těm Edem stažilo, že ve mlýně měli lehké časy, že tam odjakživa bývalo lépe, než jinde ve vsi, aby mlynáři dopřáli nějaký ten "křížek", jimiž pánbůh zkouší své děti.

Tot' by bylo příliš mnoho štěstí pod jedním krovem, soudila vesnická filosofie. Tot' by lidé příliš zpychali, kdyby občas něco na ně netrhlo.

Ostatné tihle to — fekneme si upřímně — starý Dvorský jen sám si způsobil. On to byl, jenž Karlov rozmazil a zhyčkal svým nadřozváním, on to by, jenž Vojtěcha přinutil ku kněžství a pak nad to jistě lépe hodila, než k mlynáři, jehož hlava již počala prokvétati.

Pravda, Frantina i tak mohla mluvit o velkém štěstí, usuzovaly zejména ženské ze statků, jež pohlížely na ni trochu nevráživě, jako na vetřelkyni. Děvece z pastoušky, neměla nie než trochu těch třetů, co si na sebe našila a navěsila, přišla z něčeho a sedla si do takové usedlosti, kam by z nejlepšího statku deerky byly se jen tlačily. Frantina ovšem neznala pýchy a chovala se k lidem od té doby, co stala se mlynářkou vlivnější než dřívě, kdy svou chudobu zastírala zdrženlivostí, ale to byla jen přetvářka. Však ona dobře věděla, co jí, jako hospodyně ze Dvorského mlýna patří, a svým chováním si to jen vynucovala.

A jaké pak velké štěstí! namítali zase muži, z nichž mnohý si uvnitř přiznal, že takové ženské by se byl také neptal po jejím přínosu. Ta mohla dostat jiného! No, sám páter Vojtěch! A mohla být i paní profesorkou nebo čím. Mlostpaní by jí říkali a ne jen panmámo, jako ženě kteréhokoliv z nás.

A vlastně, když se to tak kolem vezme, je to dost divné, že Vojtěch, jenž za mlada na Frantinu bral, teď s ní zůstává pod jednou střechou.

Eh, hloupé tlachy! Nikdo nie neví! Kdo to řekl?"

Ta byla ovšem otázka, kterou bylo těžko zodpovědět. Takový klep se náhle vyskytne, nikdo neví, kdo ho první rozhodil, nikdo mu neochce věřit, ale přece ho kaž-

dý povídá dál, třeba s ujišťováním, že na tom asi nejspíš nebude zbla pravdy. Tato myšlenka zrodila se asi v ubohé hlavě Josífkově, bývalého kamaráda Frantiny a Vojtěcha. Jeden blázen tu stačil, aby mnohým rozumným lidem nasadil do hlavy červa.

Nehěste proti bohu! Náš velebník je přece svatý člověk! namítali jedni.

Svatý — možná, ale přece jen člověk! Vždyť i andělé měli svou slabou chvíli, říkali druzí a horlivě zhlédávali doklady pro své tvrzení, že ani nejspravedlivější není prost hříchu.

Ve mlýně ovšem neměli ani potuchy, že si lidé o ně tak brousí jakživy. Pan otec sám nikdy o jiné se nestaral a mnoho řečí nenadělal a proto ho také ani nenapadlo, že by lidé jemu mohli pohlízet oknem do domu a očima do duše, aby viděli, co se tu děje. Vojtěch byl myšlenkami stále bůh v kde, jen ne na tomto světě. Frantina pak, osamocená i místem od ostatního světa, totiž od vesnice, i tím, že více věděla a rozuměla, než ostatní jež se přece jen zase výše cenily společencati žen nevyhledávala a tlačit se neúčastnila.

Leč přes to jednou i k ní cosí doletlo. Ženy jsou v podobných věcech sdílnější i zlomyslnější, než muži, a dovedou nadhoditi i to, o čem muž ani promluvíti před svědky si netroufá.

Kterási sousedka jí příležitostně nadhodila, že je Vojtěcha pro ten kněžský stav přece jen škoda. A ve mlýně, když tak ten Karel je k němu a když vrána nechce se dostat, kdož ví, kdo prý bude jednou hospodařit. Takhle Vojtěchem vymrou Dvorcí a i toho je škoda, neboť to bývali od jakživa lidé dobří. A Vojtěch — nu ten by si byl jistě také nešel daleko pro nevěstu, nadhazovala sousedka, jež s tváří nejnevinnější dopouštěla se tu na ubohé Frantíně něčeho horšího než vraždy, poněvadž jí ubíjela duši.

Frantina toho večera přišla domů celá vyjevená. Tváře jí planuly, v hlavě jí jen hučelo. Bylo štěstím pro ni, že otec i Vojtěch byli rozčileni očekáváním čehosí, co minili, že je minouti nemůže.

"Čím více se noe blíží, tím více to na mne ulehá jako mára," odpovídal mlynář k ženině otázce.

"Slyšela's, co řekl před rozchodem Vojtěchovi? Mám tušení, že dnes v noci si přijde pro peníze!"

"Přijde-li, dáte mu je! V noci jako ve dne; vždyť jsou jeho," odvětila Frantina.

"Eh, o tobě přece nemyslívám, že platí: Dlouhé vlasy —" mrzutě nadhodil ustaraný pan otec.

"Což nepochopuješ, co to znamená? Uteče četník!"

Toho se Frantina ovšem jaksi zalekla.

"Jen kdyby šťastně utekl! Máte pravdu, na to jsem nepomyšlela."

"A přijdou sem, chytnou ho a jako zločince v poutech ho odvedou! A kdyby jen nie horšího nepřišlo. Viděli jste ty jeho oči, když četník pro něho přišel? Čekal jsem, že už už se na něho vrhne."

"Doufejme!" potěšil otec Vojtěch. "Je vojákem a ví, že holou rukou proti pušce a bajonetu nie nezmůže. Myslím, že oddá se do vůle osudu."

"Dej to bůh," vzdychl Dvorský. "Ráno dám zapřáhnouti a pojedou do Budějovic. Mohl bys snad se mnou? Kdož ví, nepomůžeme-li mu tam svou přimlouvou."

"Přejete-li si, pádu, otcí! Ale myslím, že v první dny přimlouvá ještě nebude nie platná."

Pokračování.

High-Grade Farm Wagons

DOBŘE vozy jsou naprosto nutností na farmě. Pamatujte, že barva může skrýt množství nedostatků — bromadu charakteru materiálu, zejména špatného dříví — a že dobře obslužený, ale levný a bídně stavěný vůz nemůže být lepší za žádnou cenu. Zlominy jsou nákladné, správy zavazují odklad a na konec lecný vůz ukáže se být nejdražším.

Železo nejlepší jakosti a dřevo řádnou (tuhosti, dokonale vysušené, jsou požadovány pro velké náklady, drsné cesty, koleje, smekavky a sklu-zavky, jež zkouší farmerský vůz.

Železo a dřevo musí být spojeny patřičně za příčinou zjednotění největší trvanlivosti.

To není vše; tato vytečnost materiálu a stavby musí být sloužena a vlastností tohoto vozu farmerského úplně zdárného vozu farmerského. Všechny tyto požadavky splněny jsou ve farmerských vozích International Harvester Company.

THE WEBER po více než padesát let náleží mezi nejlepší a nejobzratnější známé americké farmerské vozy. Nej-

pečlivěji vybraný a vysušený materiál a lepší konstrukce v každé části zajišťuje službu vozu za všech podmínek.

THE COLUMBUS je silný, dobře sestrojený a trvanlivý vůz, který dobře vyhoví potřebám velké armády nakupovatelů a uživatelů farmer, vozu.

THE BETTENDORF je nové a cenově zlevněné vozové konstrukce s liščenými zadními částmi, předními částmi oceli; proto nápravy, obrátky a jiné části strojů jsou prosty od nahubření, svezknutí se, hnutí atd. Ideální pro horké nebo suché podnebí. Jsou to jediné z oceli hotovené řady vozů farmerských v trhu. Tyto vozy jsou stavěny, aby vytrvaly. Téměř každý vůz, který byl zaručen na rok, avšak vůz, který byl vždy měla být vzata v úvahu, jest kolik let má se vůz konati dobrou službu?

Jest malý rovník, který s těchto vozů koupíte. Zaručíme si vůz cenově a uspokojivě v každém případě. Nemáme proste koupiti nie lepšího za žádnou cenu. Navštivte místního jednatele aneb si dopište dnos o ili, brožárku, poplašitel vás, jem uš dávaté přednost.

Weber Columbus Bettendorf

International Harvester Company of America, Chicago, U. S. A. (INCORPORATED)

ZDARMA!

VYDALI jsme pěknou knížku s vyobrazeními úrodných pozemků a farm a mapou Jižní Dakoty. Tuto knížku obdržíte zdarma na požádání, zašlete-li pouze dvoucennou poštovní známku na poštovní zápisku. Vydání této knížky stálo nás čas i peníze a tudíž doufáme, že českému obcencstvu, které se zajímá o budoucnost tohoto státu, jakož i těm, kteří hodlají zakoupiti dosud levné pozemky v Jižní Dakotě, knížka tato bude velice vítána. Dopíšte si o ni na první českou Emigrační společnost: 451f

The International Land and Investment Company

Beo Building

Omaha, Nebraska.

Nejlepší obuv z nejlepší kůže

vyrobí továrna P. F. KIRKENDALL & Co., Omaha, Neb.

Znamení E. Z. naznačuje nejlepší střevice pro rolníka neb dělníka, jelikož mají podševu a svršky z nejlepší a nejtrvanlivější kůže a střevice naznačené hvězdou a půlměsícem jsou nejlepší střevice pro svátek. Ptejte se po nich a nekupujte jiné. 421f

Nejoblíbenější středisko Čechů z Omahy i venkova jest

Elegantně zařízený HOSTINEC

— kterčí vlastní

Jos. Novák, č. 424 již. 15. a Howard ul.

Výtečný Krugův "Cabinet" stále na čepu, jakož i nejlepší piva lahvová. Na skladě má pouze ta nejlepší vína, jenné likéry a výborné doutníky. Chutný zákusek po ruce. 27—

O hojnou přízeň krajanů žádá JOS. NOVÁK.

První HOSTINEC a moderné Restaurant třídy

VLASTNÍ

JOHN M. FIXA

číslo 1516-1518 Dodge ulice, Omaha, Neb.

V moderně zařízené jídelně bude Vám vždy a každou hodinu ochotně poslouženo těmi nejlépe připravenými jídly, zvěčinou a různými lahůdkami, jaké jen možno během každého období zaopatřiti.

Mimo st. louisaký "Lempův" výborný ležák světově známý "Plzeňský" stále na čepu. 28—

A. N. Frick & Son Co.

Velkoobchodníci a Importéři

LIHOVIN a LIKÉRŮ.

Nástupci firmy: L. Kirscht Sr., Frick & Erberts.

Tel. 544.

1001 Farna. ul., Omaha:

J. V. KAŠPAR

..... vlastní.....

Metzovu sň a restaurant

1245-57 již. 13. ul., Omaha.

TEL. DOUGLAS 7417.

Výborná česká kuchyně a čistě postele, výborný Metzův ležák, dobré české doutníky a první třídy lihoviny domácí i importované. Objednávky z venkova vyřizují se přesně a rychle.

Foral & Kuncl,

Jediná česká

komisionářská firma v Omaze

v čísle 419 So. 11th Str.,

obchoduje

drůbeží, vejci, máslem, tolaty, kážími a vůbec všemi farmerskými výrobky. Za vše platí nejvyšší ceny a peníze za zboží zašle obratem pošty. Ceníky zasylá na požádání zdarma a to každý týden.

Odporučení: Bradstreet, Omaha Nat'l Bank a United States Nat'l Bank. 16f